

[Arne Bjerregaard]

smuldrer fuldstændig den politik, som de vil gennemføre, og som skulle forbedre statsfinansierne.

Der er én ting, jeg er enig med V og K i. De udtalte til slut, at vi skal have en samordning af vores skatte- og socialpolitik. Jeg tror, vi har sagt herinde i 7 år, at det var væsentligt, om vi prøvede på at samordne vores skatte- og socialpolitik. Det glæder mig, at det omsider er trængt ind også i V og K, at det er en nødvendighed, hvis vi vil stabilisere den økonomiske politik herhjemme og skabe rimelig retfærdighed for de enkelte borgere.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg vil gerne takke kristeligt folkeparti eller hr. Arne Bjerregaard for tilsagnet om en konstruktiv landbrugspolitik, men forudsætningen må være, at man er til stede, hvor disse forhandlinger føres. Jeg håber på, at hr. Arne Bjerregaard også er, hvor forhandlingerne om landbrugspolitikken foregår. Så skal vi nok få et konstruktivt samarbejde. Det havde måske også forhindret, at man ikke ved, hvad der foregår. Jeg vil håbe, at vi i det nye år, der kommer, til møderne kan forhandle om disse ting. Tak for tilsagnet.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu kan man selvfølgelig altid diskutere, hvor de væsentlige forhandlinger om landbrugspolitikken foregår, men jeg skal da gerne invitere hr. Niels Anker Kofoed og andre fra hans parti og andre partier til en samtale om landbrugets fremtidige problemer og om muligheden for at opstille en konstruktiv politik, som også venstre kan tilslutte sig – nu, da partiet efterhånden har fået en vis interesse for landbruget.

Forsvarsministeren (Poul Søgaard):

Hr. Niels Helveg Petersen gjorde i formiddags i sit indlæg en del ud af beretningen fra statsrevisorerne, som blevet afgivet for 1979. Det er rigtigt, at rigsrevisionen i beretningen fra januar i år siger, at forsvarets metode for reguleringer fører til 120 mill. kr. mere end de faktiske stigninger. Vi har imidlertid fra forsvarsministeriets side efter afgivelsen af beretningen i en redegørelse dokumenteret,

at forsvarets beregninger giver et andet billede af prisstigningerne end det beregningsgrundlag, rigsrevisionen har anvendt. Vi har i den forløbne tid haft forhandlinger med rigsrevisionen om spørgsmålet, og det er herunder kommet frem, at rigsrevisionen ikke vil bestride forsvarsministeriets synspunkt. Jeg går ud fra, at rigsrevisoren, når han til sin tid skal kommentere min redegørelse, også dér vil erkende dette.

Undervisningsministeren (Erik Holst, fg.):

Det, der kalder mig herop, er, at jeg fungerer som undervisningsminister, og hr. Poul Schlüter havde et par bemærkninger om den uddannelsespolitik, som regeringen hidtil har stået for, og som vi agter at stå for i fremtiden også. Jeg kan sige, at uddannelsespolitisk behøvede hr. Poul Schlüter vel ikke at være usikker, efter at der har været flere debatter i folketinget om regeringens uddannelsespolitik. At den på en række punkter måske ikke falder sammen med hr. Poul Schlüters opfattelse, er der vel sådan set intet nyt i.

Regeringen har helt bevidst prioriteret ungdomsuddannelserne i disse år med henblik på at skaffe alle unge en uddannelsesplads eller et job, senest ved aftalerne med bl.a. arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer om tilvejebringelse af 11.000 nye praktikpladser. Det vil i øvrigt føre for vidt ved denne lejlighed på ny at redegøre nærmere for regeringens uddannelsespolitiske initiativer, som jeg tror er hr. Poul Schlüter bekendt.

Hvad angår folkeskolelærerområdet, skal jeg blot oplyse, at så sent som i 1974 blev der hvert år oprettet 191 nye hold på lærerseminarierne, og efter de seneste nedskæringer er optagelseskapaciteten nedbragt til 110 hold. Længere ned kan vi ikke komme uden at nedlægge bestående seminarier. Jeg er med skam at melde ikke klar over, om det er noget sådant, hr. Poul Schlüter har i tankerne, når man nævner det overskud, man får om nogle år, på 20.000 lærere. Vi deler altså ikke hr. Poul Schlüters vurdering af disse tal.

Hvad angår maskinmesteruddannelsen, har vi aldrig lagt skjul på, at der er problemer her, men det er først og fremmest med hensyn til tilgangen. Det er ikke uddannelseskapaciteten, der er for lille, men tilgangen